

Beantwoording van de 7 vragen uit het Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving (IAK)

1. Wat is de aanleiding?

De hoogte van de beslagvrije voet is binnen de huidige regelgeving in hoge mate afhankelijk van informatie van de beslagene/schuldenaar. De beslagene/schuldenaar reageert slechts beperkt op informatieverzoeken van de beslagleggende partij, waardoor de beslagvrije voet vaak te laag wordt vastgesteld. De beslagene houdt hierdoor vaak te weinig geld over om in zijn bestaan te voorzien, waardoor hij nieuwe schulden moet maken en aldus in een schuldenpiraal terecht komt. De Wet vereenvoudiging beslagvrije voet voorziet in een regeling op basis waarvan de beslagvrije voet minder dan nu afhankelijk is van door de schuldenaar aangeleverde informatie. Vanuit respectievelijk de polisadministratie en de Basis Registratie Personen (BRP) wordt informatie over het inkomen en de leefsituatie beschikbaar gesteld. Met deze informatie kan de beslagvrije voet van betrokkene vervolgens worden vastgesteld.

2. Wie zijn betrokken?

Naast de schuldenaar die te maken kan krijgen met een beslag op periodiek inkomen, zijn de beslagleggende partijen direct betrokken. Beslagleggende partijen zijn: de gerechtsdeurwaarders, het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen, de Belastingdienst, het CJIB, de SVB, het UWV en de lokale belastinginners. Tevens zijn de verschillende bouwers van ICT-voorzieningen als direct betrokkenen aan te merken. Het gaat dan om de Stichting Netwerk Gerechtsdeurwaarders, het Inlichtingenbureau en het Bureau Keteninformatisering Werk en Inkomen.

3. Wat is het probleem?

Voor zowel de leefsituatie als de hoogte van het belastbaar inkomen geldt dat het hier gaat om informatie die uit de binnen bronnen (polisadministratie en BRP) aanwezige data moet worden herleid. Verschillen in wijzen van herleiding kunnen tot andere informatie met betrekking tot de leefsituatie en het belastbaar inkomen leiden. Hierdoor zou het risico kunnen ontstaan dat beslagleggende partijen tot een van elkaar afwijkende beslagvrije voet komen, ondanks dat zij zich op dezelfde bronnen baseren.

4. Wat is het doel?

Een goede en eenduidige vaststelling van de beslagvrije voet vraagt van alle beslagleggende partijen dat zij op een zelfde manier informatie met betrekking tot de leefsituatie en de hoogte van inkomen uit de geleverde data herleiden, dan wel dat zij via een generieke rekentool, centraal de voor de berekening van de beslagvrije voet noodzakelijke herleidingen laten plaatsvinden.

5. Wat rechtvaardigt overheidsinterventie?

Zowel de schuldenaar, als de keten van beslagleggende partijen is gebaat bij een eenduidige vaststelling van de beslagvrije voet. De schuldenaar moet erop kunnen vertrouwen dat zijn beslagvrije voet ongeacht de partij die beslag heeft gelegd op een zelfde wijze wordt berekend. En ook opvolgend beslagleggende partijen moeten erop kunnen vertrouwen dat de partij die als coördinerende deurwaarder optreedt en in die zin de beslagvrije voet voor alle beslagleggende partijen vaststelt, dit doet op basis van dezelfde regels als die zichzelf hanteren.

6. Wat is het beste instrument?

Eenduidige vastlegging van de regels tot herleiding van - met name - het belastbaar inkomen vraagt gezien de grootte van de keten van beslagleggende partijen om wetgeving. Daarnaast verplicht ook de AVG – daar waar het gaat om de inrichting van een centrale rekentool, waarbinnen data wordt verwerkt – tot het treffen van een wettelijke regeling.

7. Wat zijn de gevolgen voor burgers, bedrijven, overheid en milieu?

Het concept wijzigingsbesluit is in hoge mate technisch van aard en heeft als op zichzelf staand besluit geen directe gevolgen voor burgers, bedrijven, overheid en milieu.